

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/1053/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122298412
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danica Horská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122298412.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 92122 Piešťany, IČO: 36234176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 91101 Trenčín, IČO: 47234679, proti povinnému: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. O. XX, XXXXX V. O., o vymoženie: 566,63 Eur s prísl., v exekúcii vedenej u súdneho exekútora JUDr. Paula Miššíkovej, Pod Katrušou 13, 94905 Nitra, IČO: 45361959:, pod sp. zn. 400EX 413/22, o opakovanom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd opakovaný návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 09.05.2023
z a m i e t a.

II. Oprávnenému sa voči povinnej n e priznáva nárok na náhradu trov konania v súvislosti s opakovaným návrhom povinnej na zastavenie exekúcie.

III. Povinnej sa voči oprávnenému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v súvislosti s opakovaným návrhom povinnej na zastavenie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným dňa 21.04.2022 domáhal od povinného vymoženia 566,63 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulov: 1. Rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 14.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2020 a vykonateľnosť dňa 08.12.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.11.2020, č.k. 25CoCsp/21/2020-268, Uznesenie Okresného súdu Levice, sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 01.02.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.02.2022 a vykonateľnosť dňa 14.02.2022.

2. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Paula Miššíkovej, Pod Katrušou 13, 94905 Nitra, IČO: 45361959, poverením zo dňa 03.05.2022, ktorý vedie exekúciu pod spisovou značkou 400EX 413/22.

3. Povinná podala súdnemu exekútorovi prvý návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2022 (žaloba o zastavenie exekúcie), o ktorej rozhodol Okresný súd Banská Bystrica Uznesením sp.zn. 7Ek/1053/2022, zo dňa 13.12.2022 tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), proti ktorému podala povinná sťažnosť zo dňa 04.01.2023, o ktorej rozhodol Okresný súd Banská Bystrica ako sťažnostný súd Uznesením o sťažnosti sp.zn. 7Ek/1053/2022, zo dňa 20.04.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2023, pričom sťažnosť povinnej bola zamietnutá (ďalej aj „uznesenie o sťažnosti“). Napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením o sťažnosti rovnako dňa 26.04.2023.

4. Povinná podala opakovanú žalobu o zastavenie exekúcie č. 400EX 413/22, zo dňa 09.05.2023 súčasne s námietkami proti trovám predmetnej exekúcie a označením, že sa jedná o žalobu na ochranu

práv spotrebiteľa, s výslovným uvedením, že podáva opakovane žalobu o zastavenie exekúcie. Namieta nemajetnosť, pretože sú dôvody pre ktoré je exekúcia neprípustná, zároveň pre rozpor s Ústavou SR, úijným právom, boli jej odňaté ústavné práva v právnej veci nekorektného oprávneného - dodávateľa. Žiada exekúciu ako neprípustnú zastaviť, sumu 566,63 Eur požaduje exekútor neprehľadne, nejasne a nepreukázane vo výške 1.437,93 Eur. Pohľadávku považuje za spornú čo do dôvodu a výšky, exekučný titul nie je spôsobilý pre exekúciu, z opatrnosti uplatňuje aj námietku premlčania. Nárok oprávneného popiera, k čomu uvádza vlastné skutkové okolnosti, rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn.5Cdo/232/12 ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 174/02 a zo dňa 24.02.2011 č.k. IV.ÚS 55/11-19. Ak súd predmetnú exekúciu nezastaví, navrhuje splatenie oprávnenej pohľadávky v mesačných splátkach po 25,00 Eur až do celkového splatenia, v súlade s platnou právnou úpravou, s Ústavou SR, a zákonom č.40/1964 Z. z. Občianskym zákonníkom (OZ), zvlášť podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach v nich podľa § 53, k tomu aj iné spotrebiteľa chrániace ustanovenia; Smernica Rady Č.93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade so zákonmi účinnými v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy, teda so zákonom č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa §3 ods. 3 uvedeného zákona, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 4 ods. 2, predávajúci (v tejto veci veriteľ) nesmie: a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, b) upierať spotrebiteľovi práva, c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Oprávnený je podľa povinnej „verejne známy finančný úžerník“, ktorý konal aj v čase podpisu zmluvného vzťahu s povinnou v rozpore so zákonmi SR a EÚ. Tiež je verejne označovaný ako „viacnásobný finančný podvodník“, ktorý cielene koná proti spotrebiteľom SR a preukázateľne oklamal aj povinnú. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže: a) súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, b) súd nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je, c) súd neurčil, či je zmluva platná alebo nie, d) súd nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, e) súd nezistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, f) súd neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky, g) súd nepreskúmal „ex offa“ zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Súd je zo zákona povinný „ex offa“ skúmať dôvody exekúcie, skúmať samotný exekučný titul. Nik nemá právo odňať povinnej ústavné právo na súdnu a inú právnú ochranu tak ako je v čl. 46, 47, 48 Ústavy SR a toto právo nemá ani súd. Podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR: 1. Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. 2) Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takého rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 Ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje Ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I.ÚS 4/94). Obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto („každý“) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/08). Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a účastníkovi konania boli porušené a odňaté ústavné práva, bola odňatá možnosť konať pred súdom, bolo porušené ústavné právo, aby sa vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v prítomnosti povinného a aby sa dalo vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Nasledujú znovu dôvody už uvedené v písm. a) až g). Je sporné či príslušný súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a teda pri preskúmaní mal a mohol zistiť súd rozpor so zákonom, pretože podľa úijného práva a v súlade s Ústavou SR, súd preskúmava zákonnosť exekúcie, ktorá v tomto prípade bola na ujmu práv a slobôd občanov čím bola odňatá ústavná možnosť konať pred súdom. V zmysle Exekučného poriadku je súd povinný „ex offa“ skúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Rozhodnutie súdu je zjavne nezákonné a predpokladajúce svojvôľu. Súd úplne odignoroval rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov a Súdneho dvora EÚ, keď v rozpore s Ústavou SR, medzinárodnými dohovormi, judikatúrou EU priznal žalobcovi aj plnenie, ktoré mu zo zákona neprináleží. Povinná uvádza odôvodnenie a skutkové okolnosti tak, že spotrebiteľská zmluva podľa

ktorej bola povinnej poskytnutá pôžička / úver je teda zmluvou spotrebiteľskou a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Spotrebiteľ nie je neprijateľnými zmluvnými podmienkami viazaný. Dodávateľ - oprávnený spôsobil neplatné právne úkony. Z neplatného právneho úkonu nevzniknú platné právne účinky. Dodávateľ predložil na podpis formulárovú, vopred pripravenú, typovú zmluvu, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a Zmluvu musel podpísať ako celok jedným podpisom a ktorej obsah bol pripravený jednoznačne v neprospech spotrebiteľa ale najmä ide o zmluvu v rozpore so zákonom z ktorej si oprávnený odvodzuje svoj nárok. Pri uzatváraní zmluvy dodávateľ (oprávnený) použil nekalé obchodné praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky - neprimerane vysoká odplata v rozpore s dobrými mravmi odôvodňujúca úžeru, neprimerane vysoké sankcie, poplatok za poskytnutie úveru, nečitateľné obchodné podmienky o čom sa spotrebiteľ dozvedel až teraz. Podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (čl.3 ods. 2), podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Podľa bodu 1 písm. e) prílohy Smernice Rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993, nekalá podmienka uvedená v článku 3 smernice je okrem iných aj požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú kompenzáciu. Podľa § 39 zákona č.40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“): „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“ Podľa § 53d OZ „Spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.“ Konanie dodávateľa (oprávneného) bolo účelové, nakoľko pri poskytnutí úveru ako spotrebiteľovi by sa na spotrebiteľa vzťahovala ochrana patriaca spotrebiteľom, či už podľa Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch, alebo Zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda účelom konania dodávateľa bolo znemožniť dosiahnutie ochrany spotrebiteľa pri spotrebiteľskom úvere. Dodávateľ použil nekalé obchodné praktiky tým, že neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol ním vopred pripravený bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah, nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, nedbal na zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa. Najvyšší súd SR (napr. rozhodnutie sp. zn. 1 Cdo 57/2005, zo dňa 01.07.2010, 5 Cdo 26/2011, zo dňa 25.04.2012) vyslovil názor, že v súlade s dobrými mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej finančnej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Zároveň je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu primeranú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu (Krajský súd Prešov, sp. zn. 19Co/44/2014). Krajský súd Košice v rozsudku sp. zn. 8CoE/64/2012 uvádza: „Odvolací súd na základe odvolania oprávnenej preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol, ak podľa §57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku zastavil exekúciu, pretože povinný nemá žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok, ani príjem, ktorý by mohol byť predmetom výkonu exekúcie. Odvolací súd poukazuje na to, že takto zistenú nemajetnosť povinného, resp. skutočnosť, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Exekučný poriadok predpokladá ako dôvod pre zastavenie exekúcie (§57 ods. 1 písm. h/) a prípadné nadobudnutie majetku alebo príjmu povinným v budúcnosti, ktoré nie je podložené relevantnými zisteniami, nezakladá dôvod pre nerešpektovanie tohto ustanovenia. Úvahy o budúcom možnom zlepšení majetkových pomerov povinného, či možného uspokojenia pohľadávky oprávnenej zo mzdy povinného, ktorú by mohol poberať, ak sa v budúcnosti zamestná, nemajú žiadne reálne opodstatnenie v zistených osobných a majetkových pomeroch povinného a preto sú pre rozhodnutie v danej veci bez právneho významu.“ Povinná opakovane podáva námietky proti trovám exekúcie a príslušenstvu, z dôvodov, že nie je v súlade s újinným právom upozornenie súdneho exekútora, že trovy exekúcie môžu byť aj vyššie čo spôsobuje dôvodnú obavu nátlaku a hrubého nátlaku. Nie sú preukázané skutočné náklady a teda skutočné výšky výdavkov uvedené v upovedomení o začatí exekúcie. V Exekučnom príkaze ktorý zaslal súdny exekútor nie je zo strany súdneho exekútora preukázateľné a ani uvedené, z čoho trovy exekúcie ktoré si uplatňuje pozostávajú, nakoľko v exekučnom konaní, ktoré voči povinným vedie, urobil úkony neodôvodňujúce takúto výšku trov exekúcie. Náhrada hotových výdavkov musí mať pre účastníka jednoznačný a preskúmateľný základ v upovedomení súdneho exekútora, preto je súd povinný výšku náhrady preskúmať aj z úradnej povinnosti v súlade s újinným právom

a judikatúrou Európskeho súdu z dôvodu (pozn. súdu: dôvody nie sú uvedené). V upovedomení o začatí exekúcie ako ani v exekučnom príkaze súdneho exekútora nie sú preukázané skutočné náklady a teda skutočné výšky výdavkov. Náhrada hotových výdavkov musí mať pre účastníka jednoznačný a preskúmateľný základ v upovedomení súdneho exekútora, preto žiada súd, aby výšku náhrady preskúmal aj z úradnej povinnosti v súlade s úijným právom a judikatúrou Európskeho súdu z dôvodu, či nedošlo k zneužitiu právomoci verejného činiteľa. Upozornenie súdneho exekútora, že ak povinný dlh nespĺní do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie je v rozpore so zákonom. Povinná žiada, aby po preskúmaní uvedených skutočností a dôkazov v tomto konaní o zastavenie exekúcie a o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ochranu práv spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv, zrušil (pozn. súdu: povinná neuvádza čo sa má zrušiť) ako nedôvodný a pre rozpor so zákonom, rozpor sústavou Slovenskej republiky a úijným právom. Opakovane povinná žiada o zastavenie exekúcie v súlade so zásadou právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Oprávnený je povinný nahradiť trovy konania. Ako dodatočné požiadavky, resp. námietky, povinná opakovane uvádza, že žiada súd aj exekútora o doručovanie vyjadrenia alebo podania týkajúceho sa veci ešte pred rozhodnutím vo veci podľa čl. 9 zákona č. 160/2015 Z. z. a § 374 ods. 3 cit. zákona. Spotrebiteľ nie je povinný strpieť nedostatky v právnom poriadku SR, procesné chyby právnikov, súdnych exekútorov a ochrancov úžerníkov. Má právo na spravodlivé prejednanie veci v súlade s Ústavou SR a úijným právom (ďalej len „opakovaný návrh na zastavenie exekúcie“).

5. K opakovanému návrhu na zastavenie exekúcie podal vyjadrenie oprávnený dňa 19.06.2023. Z povahy exekučného konania je zrejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného a nerozhoduje sa v ňom o dôvodnosti, resp. výške nároku oprávneného. V danom prípade sa exekúcia vykonáva na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie - predmetného exekučného titulu. Konajúci súd tým že vydal rozhodnutie, aplikoval právo, ktoré poznal a bol si vedomý účinkov vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Povinná tým, že nepodala opravný prostriedok, nevyužila svoju obranu proti uplatnenému nároku, ktorú sa snaží využiť v tomto exekučnom konaní. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie namieta také skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie súdu ktoré je exekučným titulom, je to procesný prostriedok, ktorým možno začať konanie o prípustnosť exekúcie. Povinná nepredložila žiadne relevantné doklady preukazujúce nevykonateľnosť exekučného titulu. Exekučný súd je exekučným titulom viazaný. Domáhať sa nápravy v prípade porušenia práv účastníka konania, nesprávne zisteného skutkového stavu, či právneho posúdenia možno využitím riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov v pôvodnom konaní, nie v exekučnom konaní. Vzhľadom na to, že povinná neuhradila celú vymáhanú pohľadávku oprávneného priznanú exekučným titulom, podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie bolo začaté oprávnene. Povinná sa mala určitými uvedenými skutočnosťami brániť v základnom konaní, avšak v tomto konaní zostala nečinná. Exekučný súd nemá právomoc rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a teda ani preskúmať konanie, ktoré mu predchádzalo na všeobecnom súde povinného. Povinná nevyužila možnosť opravného prostriedku, rozhodnutie - exekučný titul sa preto stalo právoplatným a vykonateľným, a teda je vecou rozhodnutou (res iudicata). Podľa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.05.2018, sp.zn.17CoE/52/2018: exekučný súd však nie je príslušný zaoberať sa takýmito skutočnosťami, a teda skúmať hmotnoprávnu stránku exekučného titulu s tým, že obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú." Procesný inštitút zastavenia exekúcie má byť výsledkom porušenia ktoréhokoľvek z princípov exekučného konania (na základe dôvodov výslovne uvedených v zákone) a nie výsledkom zmeškanej procesnej obrany povinnej v základnom konaní, a teda pokiaľ povinná chce zmeniť právoplatné rozhodnutie súdu s ohľadom na údajnú nesprávnu interpretáciu hmotného práva, tak potom musí využiť mimoriadny opravný prostriedok civilného procesného práva. Oprávnený preto žiada súd, aby návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol a zároveň priznal trovy exekúcie oprávnenému v exekučnom konaní (ďalej len „vyjadrenie oprávneného“).

6. Súdny exekútor postúpil súdu opakovaný návrh na zastavenie exekúcie aj s prílohami podaním zo dňa 12.06.2023 (§ 61k ods. 5 Exekučného poriadku).

7. Podľa § 45 ods.1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinný od 01.04.2023 (§ 243p; ďalej len „Exekučný

poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečo sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

11. Podľa § 61k ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok, ak ide o návrh na zastavenie exekúcie podľa odseku 3,

12. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

13. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

14. Súd na úvod uvádza, že pre posúdenie opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie vychádzal z prechodných ustanovení § 243p ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom od 01. apríla 2023 sa použije tento zákon účinný od 01. apríla 2023.

15. K dôvodom opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie súd znovu uvádza, že ako exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno (dôkazná povinnosť) ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie musí byť riadne odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť, len takýto návrh má odkladný účinok.

16. Ako je zrejmé, povinná už podala predtým návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2022 (žalobu o zastavenie exekúcie; ďalej „prvý návrh na zastavenie exekúcie“), o ktorom rozhodol Okresný súd Banská Bystrica napadnutým uznesením (sp. zn. 7Ek/1053/2022 zo dňa 13.12.2022) tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol a na základe sťažnosti povinnej proti napadnutému uzneseniu rozhodol Okresný súd Banská Bystrica uznesením o sťažnosti (sp. zn. 7Ek/1053/2022 zo dňa 20.04.2023) tak, že sťažnosť povinnej zamietol. Návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa

09.05.2023 je v poradí ďalším návrhom na zastavenie exekúcie v predmetnej veci, pričom podľa obsahu tohto ďalšieho návrhu povinnej má súd za to, že sa jedná o taký návrh, ktorý obsahuje rovnaké dôvody ako bolo v prvom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2022, preto súd vyhodnotil, že sa jedná o opakovaný návrh na zastavenie exekúcie, ktorú skutočnosť zdôrazňuje aj sama povinná. Súd preto posúdil takýto opakovaný návrh na zastavenie exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, teda či obsahuje skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie, pričom takýto opakovaný návrh odkladný účinok nemá. Súd skonštatoval, že povinná neuvádza nijaké skutočnosti (nové skutočnosti), ktoré by nastali po podaní prvého návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2022. Opakovane sa uvádzajú rovnaké dôvody, ktoré už povinná uviedla v prvom návrhu na zastavenie exekúcie a ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, namieta nemajetnosť, pohľadávku čo do dôvodu a výšky, neprijateľné zmluvné podmienky a rozpor s úijným právom a s dobrými mravmi, uvádza jednotlivé ustanovenia Ústavy SR a právnych predpisov, namieta neprihliadnutie na predpisy na ochranu spotrebiteľa, znovu aj neprehľadnosť a nepreukázanie trov exekúcie uvedených v Upovedomení o začatí exekúcie. Súd v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku má za to, že povinná v opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie nemôže namietat skutočnosti, ktoré nastali pred podaním predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie (vôbec nie také, ktoré nastali pred vydaním samotného exekučného titulu), preto sa exekučný súd opakovane týmito skutočnosťami zaoberat nebude. Exekučný súd poukazuje v plnom rozsahu na obsah už vydaných uznesení, a to napadnuté uznesenie, ako aj uznesenie o sťažnosti, ktorými povinná disponuje a v ktorých sa súd aj v rámci podanej sťažnosti povinnej náležite zaoberal námietkami povinnej, pričom rozhodol tak, že sťažnosť povinnej zamietol. Uznesenie o sťažnosti nadobudlo právoplatnosť. Súd má za to, že povinná podaním opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie odignorovala už predchádzajúce súdne rozhodnutia s náležitým odôvodnením. Uvedené sa týka aj námietky povinnej o neprehľadnosti trov exekúcie, ku ktorej námietke už exekučný súd tiež zaujal stanovisko v napadnutom uznesení s tým, že na základe osobitného prípisu súdu zo dňa 14.12.2022, súdny exekútor vypracoval opravené znenie Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 29.04.2023, kde súdny exekútor uviedol zrozumiteľne položky, z ktorých pozostáva vymáhaný nárok, ako aj zrozumiteľne uviedol trovy súdneho exekútora v prípade, že povinný splní vymáhanú povinnosť do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ďalej v prípade, že povinný splní vymáhanú povinnosť po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a to aj s uvedením zákonného ustanovenia podľa ktorého súdny exekútor postupuje: § 61 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (právna úprava trov exekúcie a odôvodnenie postupu exekútora boli uvedené už v napadnutom uznesení). Súd v tomto smere rovnako poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia v spojení s uznesením o sťažnosti. Povinná bola súdnym exekútorom v opravenom znení upovedomenia o začatí exekúcie (okrem iného) znovu náležite poučená, a to aj o možnosti podať návrh na zastavenie exekúcie včítane poučenia, aké skutočnosti možno namietat v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie a v poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie. Povinná podaním opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie nevzala do úvahy ani toto poučenie súdneho exekútora.

17. Aj exekučný súd opakovane uvádza, že pokiaľ ide o procesné a skutkové okolnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, resp. sa týkajú vydania exekučného titulu (postup súdu, ktorý vydal exekučný titul, konanie účastníkov konania, uzatváranie zmlúv a pod.), tieto ani nemôžu byť predmetom skúmania na základe návrhu na zastavenie exekúcie. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR, kde v náleze pod sp. zn. III ÚS 41/2011-31 vyslovil: „...Súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberat sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal“ (napr. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II 39Er/1855/2016 z 05.08.2016). Okolnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu sa môžu uplatniť v základnom konaní, nie vo vykonávacom konaní. V exekučnom konaní sa poskytuje ochrana judikovanému právu. V opačnom prípade by exekučný súd pôsobil ako súd tretej inštancie (konajúci o opravnom prostriedku), uvedené skutočnosti exekučný súd nie je oprávnený skúmať a tieto ani nemôžu byť namietané v návrhu na zastavenie exekúcie, súd sa v tomto smere stotožnil s vyjadrením oprávneného.

18. K námietke premlčania v zmysle opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie súd znovu rovnako, ako už bolo uvedené v napadnutom uznesení v spojení s uznesením o sťažnosti uvádza, že otázku premlčania je možné v rámci exekučného konania (v období po vydaní exekučného titulu ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie) posúdiť v danom prípade v rozsahu podľa § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), ktoré hovorí: ak bolo právo

priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia: úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka: ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. Vychádzajúc teda z exekučných titulov, podľa ktorých sa malo plniť, resp. ktoré nadobudli vykonateľnosť nasledovne: Rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 14.01.2020, vykonateľný dňa 08.12.2020 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.11.2020, č.k. 25CoCsp/21/2020-268) a Uznesenie Okresného súdu Levice, sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 01.02.2021, vykonateľné dňa 14.02.2022, navrhovateľ uplatnil svoje právo (včítane úrokov) na súde podaním predmetného návrhu na vykonanie exekúcie dňa 21.04.2022, teda v lehote 10 rokov odo dňa, kedy sa malo podľa uvedených rozhodnutí plniť (kedy sa stali vykonateľné) a navrhovateľ v konaní riadne pokračuje, čo má za následok, že premlčacia doba od uplatnenia práva neplynie. Súd preto konštatuje, že v danom prípade k premlčaniu nároku navrhovateľa nedošlo a táto námietka nie je dôvodná. Povinná v opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie v rámci námietky premlčania neuviedla nijaké nové skutočnosti.

19. K námietke nemajetnosti povinnej, ktorá má pretrvávať ku dňu opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie (ku dňu vydania tohto uznesenia) súd poukazuje na § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktoré predpokladá vedenie exekúcie exekútorom voči fyzickej osobe po dobu piatich rokov (po začatí exekúcie doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi): pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Uvedené teda znamená, že v rozsahu podľa § 61k Exekučného poriadku, nemajetnosť nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie súdom. Povinná k tomuto nijaké bližšie skutočnosti neuvádza. Aj v zmysle záverov rozhodovacej praxe sa nemajetnosť predpokladá ako dlhodobý, prípadne trvalý stav a nie je predpoklad nadobudnutia majetku, ktorá skutočnosť však nie je v predmetnej exekúcii preukázaná. Exekúcia sa začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 03.05.2022 (§57 ods. 1 Exekučného poriadku). Ani ku dňu opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie neuplynula zákonom stanovená 5 ročná lehota pre zastavenie exekúcie súdnym exekútorom z dôvodu nemajetnosti (exekúcia je len časový úsek v rámci exekučného konania). Súd v tomto smere poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 16CoK/358/2016 zo dňa 30.01.2017, ktoré uvádza „Je síce pravda, ako uvádza súdny exekútor, že zákon výslovne neupravuje situácie, keď v súčasnosti povinný síce nemá žiaden majetok, ale v budúcnosti by nejaký majetok mohol získať. Takéto situácie však rieši judikatúra v tom zmysle, že pre zastavenie exekúcie je potrebné nielen preukázanie aktuálneho nedostatku majetku, ale aj zistenie, že ide o dlhodobý, prípadne trvalý stav a nie je predpoklad nadobudnutia majetku v budúcnosti. Predčasné zastavenie exekúcie by upieralo oprávnenému právo na uplatnenie svojho ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ktorého súčasťou je aj nútený výkon súdnych, či iných rozhodnutí“.

20. O možnosti platenia dlhu v splátkach hovorí § 61g Exekučného poriadku s tým, že žiadosť povinnej o splátky posudzuje súdny exekútor, nie súd.

21. Súd má riadne doložený vykonateľný exekučný titul v súlade s § 45 Exekučného poriadku, v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnej a povinná, ktorý je zaviazaná k povinnosti. Povinná dobrovoľne určenú povinnosť nespĺnila, najmä teda nepreukázala úhradu vymáhanej pohľadávky a nijako neosvedčila, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený, či zmenený (ani v rámci odvolacieho konania), čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy v plnom rozsahu.

22. Súd v danej veci nezistil žiadne dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až e) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené okolnosti, spôsobili zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody

podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné (nejde o cudzí exekučný titul), nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu.

23. Z uvedených dôvodov súd opakovaný návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3, prvá veta Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

24. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti návrhom povinného a zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

27. Oprávnený bol v rámci posudzovania opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu úspešný (100%). Požadoval nárok na trovy exekúcie v exekučnom konaní, ktoré bližšie neodôvodnil, teda nijako nevyčíslil a ani neuviedol k tomuto nijaký právny predpis. Súd nemohol jednoznačne vyvodiť, či oprávnený výslovne požaduje trovy exekúcie spojené s podaním opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie, alebo odkazuje na už priznané trovy v stave ku dňu poverenia na vykonanie exekúcie (celkom: 90,23 Eur, z toho súdny poplatok: 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vrátane DPH: 73,73 Eur), ktoré teda oprávnenému zostávajú zachované (§ 199e Exekučného poriadku). Súd v poverení na vykonanie exekúcie poveril súdneho exekútora vymáhaním týchto trov. Vzhľadom na neurčitý nárok v tomto smere, súd oprávnenému trovy spojené výslovne s podaním opakovaného návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal, tak ako je vo výroku II. tohto uznesenia (nevyčíslený nárok súd neposudzoval).

28. Povinná podaním opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie úspešná nebola; požadovala aby trovy zaplatil oprávnený, ktoré nijako neodôvodnila a ani nevyčíslila. Za podanie samotného opakovaného návrhu na zastavenie exekúcie povinná nijaké trovy výslovne nepožadovala. Súd preto trovy povinnej spojené s opakovaným návrhom na zastavenie exekúcie nepriznal tak, ako je vo výroku III. tohto uznesenia. Nakoľko exekúcia nie je zastavená, súd nerozhodoval ani o trovách exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.